

Безособова форма на -но, -то

1. Безособова форма дієслова на **-но, -то** твориться від **пасивних дієприкметників** шляхом заміни закінчення на суфікс **-о**:

прочитаний — прочитано, виконаний — виконано, розглянутий — розглянуто.

2. Ця форма — **незмінювана**. Вона, як і безособові дієслова, вживається в ролі присудка в безособових реченнях. **При ній підмета не буває**, але є прямий додток, виражений знахідним (чи родовим) відмінком без прийменника:

школу збудовано, доповідь заслухано, всі питання розглянуто, помилок не помічено.

3. Речення з **пасивними дієприкметниками** і з формами на **-но, -то** часто близькі за змістом (синонімічні):

Поле було зоране ще восени. — Поле було зорано ще восени.

!!! Безособову форму на **-но, -то** вживають **замість пасивних дієприкметників**, коли є потреба наголосити на дії, а не на ознаці.

Наприклад, у реченні *Ухвала прийнята одногосно* дієприкметник варто замінити безособовою формою: *Ухвалу прийнято одногосно*.

А от у реченні *Хлопці були зморені після далекої дороги* цього зробити не можна.

4. За своїм значенням безособова форма на **-но, -то** виражає **дію, минулу недавно**:

Останній екзамен складено, школу закінчено (О. Донченко).

Якщо ж повідомляється про давно закінчену або майбутню дію, то ця форма вживається з допоміжним дієсловом **було** або **буде**:

А в самому низу картини, в окремих клітках, було ще намальовано щось на зразок виставки чи прейскуранта кар за гріхи (О. Довженко). *Невдовзі буде розпочато будівництво ще однієї лінії метро в Києві* (з газети).